

Chương 353: Thám Hiểm Lâu Đài Ma Vương
(5) - Tiến Xuống Tầng 6
(Số từ: 3715)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:35 PM 14/04/2023

Chúng ta có nên dấn thân vào mê cung hay không?

Thật ngạc nhiên, câu trả lời đến một cách dễ dàng.

—Ngày hôm sau.

"Đi nào."

Đó là bởi vì Charlotte, người đã nghe nói về mê cung, đã đưa ra quyết định một cách nhẹ nhàng.

"...Thưa Điện hạ, nó quá nguy hiểm."

Đúng như dự đoán, Tana lắc đầu và cố gắng khuyên can Charlotte.

"Nếu ta định cử người khác thay vì ta, thì chẳng có lý do gì để ta đi xa đến thế này. Ta đã chuẩn bị đầy đủ để chấp nhận rủi ro."

Những lời của Charlotte là sự thật.

Nếu cô ấy đã đi xa đến mức này để giao nhiệm vụ cho người khác, cô ấy có thể chỉ cần ra lệnh từ Cung điện mùa xuân.

Cô ấy đến đây để tự làm mọi thứ.

"Mặc dù vậy, chúng ta vừa phát hiện ra sự tồn tại của một mê cung chưa được khám phá. Chúng ta có thể dành thời gian để khám phá bản chất thực sự của nó và tiến vào một cách an toàn, phải không?"

"Đội trưởng Tana, ta không chắc mình còn bao nhiêu thời gian nữa."

Những lời nặng nề của Charlotte khiến Tana cắn chặt môi.

"Có thể mất nhiều năm để tiết lộ sự kỳ diệu của mê cung. Và không có gì đảm bảo rằng ta sẽ an toàn trong thời gian đó."

Charlotte liếc nhìn tôi một lúc.

"Ta không chắc [Linh Ngôn] của Reinhardt có thể ổn định tình trạng của ta trong bao lâu. Ta không thể chỉ chờ đợi và không làm gì cho đến khi sức mạnh này hoàn toàn nuốt chửng mình."

"Thưa Điện hạ... Mặc dù vậy, không có lý do gì để ngài tự mình đi cả. Và không có bằng chứng nào cho thấy mê cung có giải pháp để khôi phục hoàn toàn tình trạng của ngài. Có thể có thứ gì đó, nhưng không ai biết liệu đó có phải là thứ ngài cần hay không. "

Saviolin Tana gần như cầu xin khi cô ấy nói. Charlotte im lặng nhìn Saviolin Tana.

"Đội trưởng Tana."

"Vâng, thưa Điện hạ."

"Nếu ta không thể hoàn toàn hồi phục trong trạng thái này, ta thà chết còn hơn."

"...Xin thứ lỗi?"

Saviolin Tana làm bầm bối rồi, như thể cô ấy đã nghe thấy điều gì đó khó tin.

Thà chết còn hơn?

Tôi vô tình nắm chặt tay, hiểu Charlotte đang nghĩ gì.

"Đứa trẻ đó, không, Ma Vương hiện tại đã cố gắng hết sức cứu ta để bảo vệ linh hồn của Ma Vương tiền nhiệm đồng thời bởi vì nếu ta chết, linh hồn của Ma Vương trong ta cũng sẽ biến mất. nếu ta chết, linh hồn của Ma vương trong ta sẽ biến mất." Vì vậy, chết trong mê cung do một cái bẫy sẽ không phải là một điều xấu.

Charlotte khẽ nói.

"Điện hạ, ngài đang nói cái quái gì vậy... ngài đang nói cái quái gì vậy!"

"Nếu là vì đế quốc, cái chết của ta cũng không tệ như vậy..."

"Này."

Tôi không thể kìm nén lâu hơn nữa và gọi Charlotte. Cô ấy nhìn tôi với vẻ mặt dường như nhận ra những gì cô ấy đã nói và nói với ai.

"Nếu em nói những điều như thế..."

Tôi nói với sự tức giận được kiềm chế.

"Thì sự tồn tại của anh là gì?"

‘Anh đã liều mạng cứu em, em nói mình chết cũng không sao? Có lẽ thà chết còn hơn không?’

“...Em xin lỗi. Em xin lỗi, Reinhardt.”

Nghe những lời của tôi, Charlotte sụp mắt xuống và run rẩy.

Có được sự chắc chắn về sự thật của Valier, Charlotte cũng có được một sự chắc chắn khác rằng linh hồn của Ma vương đang ở trong cô. Cô nghĩ rằng không có lý do nào khác để anh cứu cô.

Vì vậy, Charlotte đã đi đến kết luận tự nhiên rằng có thể đã quá muộn và Ma vương có thể được hồi sinh hoàn toàn thông qua cơ thể của cô ấy.

Charlotte nghĩ rằng có lẽ thà chết trước khi điều đó xảy ra còn hơn.

Nhưng đó là một điều khủng khiếp khi nói trước mặt tôi và Saviolin Tana, người đã mạo hiểm mạng sống của chúng tôi để cứu cô ấy.

Charlotte, có lẽ đã nhận ra những lời cay nghiệt của mình, đã xin lỗi Tana và tôi nhiều lần.

"Tuy nhiên... tôi nghĩ mình nên tự mình đi."

Nhưng suy nghĩ của cô sẽ không thay đổi.

Nếu Ma vương đang cố hồi sinh thông qua cơ thể của Charlotte, cô ấy nghĩ chết vì đế chế là điều đúng đắn.

Cô phải tự mình mạo hiểm.

Suy nghĩ của Charlotte xuất phát từ ưu tiên hàng đầu của cô là sự an toàn của hoàng tộc và đế chế.

Chúng tôi không thể đổ lỗi cho cô ấy vì điều đó.

Chúng tôi không thể phá vỡ quyết tâm của Charlotte, và chúng tôi không có lý do gì để làm như vậy.

Mặc dù nghe những lời của cô ấy rất đau đớn, nhưng tôi vẫn phải vào mê cung.

Tana thở dài thườn thượt, nhìn Charlotte.

"Không phải ai lạc đường cũng bị thương, chết. Nhiều người đi lang thang một đoạn rồi lại tìm được đường về".

Đúng là có người bị thương, có người chết, có người không bao giờ trở lại. Nhưng họ không chiếm đa số.

"Nếu nguy hiểm, chúng ta có thể trở ra."

Cuối cùng, Tana xác định rằng cô ấy không thể phá vỡ sự bướng bỉnh của Charlotte.

Có thể một ngày nào đó nguy hiểm sẽ phát sinh, nhưng sẽ không có gì tai hại xảy ra trong vòng vài ngày. Vì vậy, có thể khám phá mê cung một cách từ từ trong khi chuẩn bị cho nguy hiểm.

Tất nhiên, khi chúng tôi đề cập đến việc đi đến mê cung dưới lòng đất, Bá tước Alfred, chỉ huy đồn

trú, đã cố gắng ngăn cản chúng tôi với một cái nhìn lo lắng.

"Không được, thưa Điện hạ! Ngài không biết đi đến đó nguy hiểm như thế nào đâu..."

"Đủ rồi."

Nhưng Charlotte lạnh lùng cắt ngang lời chỉ huy.

"Ta thấy rằng ông đang lo lắng về những gì có thể xảy ra với ta nếu xảy ra sự cố ở đó. Tất nhiên, ngay cả khi ta tự mình vào, ông sẽ bị trừng phạt."

Nếu Charlotte đối mặt với nguy hiểm hoặc thậm chí chết vì cô ấy đi đến nơi nguy hiểm và chỉ huy đồn trú không thể ngăn cô ấy lại, Bá tước Alfred sẽ mất đầu.

Vì vậy, ông ta không còn lựa chọn nào khác ngoài việc ngăn cản Công chúa đến mê cung.

"Nhưng nếu ông ngăn ta đi, ta sẽ buộc ông phải chịu trách nhiệm vì đã bỏ sót thông tin về mê cung dưới lòng đất của Lâu Đài Ma Vương."

"!"

Che giấu thông tin quan trọng về Lâu đài Ma Vương là quá đủ lý do khiến đầu óc ông quay cuồng.

Nếu ông ta ngăn Công chúa vào mê cung, ông ta sẽ chết.

Nếu Công chúa vào mê cung và chết, ông ta sẽ chết.

Charlotte nói với chỉ huy, "Vì vậy, đừng bận tâm đến những hành động vô ích và hãy cầu nguyện cho sự trở về an toàn của ta."

Chỉ huy không thể làm gì khác.

Ông ấy chỉ có thể nhìn chúng tôi, với vẻ mặt lạc lõng, khi chúng tôi tiến về phía mê cung dưới lòng đất.

Buổi sáng sau khi đến Lâu đài Ma Vương, chúng tôi quay trở lại đó sau khi ăn sáng tại doanh trại.

Mặc dù Charlotte có thể đã nhận được sự trợ giúp từ một pháp sư, nhưng cô ấy đã phản đối điều đó.

Không ai ở đồn, ngoại trừ chỉ huy, biết về sự hiện diện của Công chúa. Và trong mê cung, Charlotte định phá giải một bí mật sống còn.

Nhiều người biết cũng chẳng ích lợi gì, vì vậy cả ba chúng tôi quyết định chuyển đến sống cùng nhau.

Để đến được lối vào của mê cung dưới lòng đất, chúng tôi phải đi xuống cầu thang xoắn ốc để đến tầng hầm thứ năm.

"Nó cực kỳ đồ sộ."

Saviolin Tana làm bầm, sưng sờ trước cảnh tượng trước mắt.

Để phù hợp với Lâu đài Ma Vương, các hành lang và lối đi lớn hơn nhiều so với bình thường. Cầu

thang hình tròn cũng không ngoại lệ, giống như một tòa nhà lớn, và không gian ngàm rộng rãi và rộng rãi.

Đó không phải là tầng hầm của một tòa nhà bình thường. Mỗi tầng đều đồ sộ đến mức người ta phải đi xuống cầu thang tròn khá lâu mới lên được tầng tiếp theo.

Việc tìm kiếm mê cung đã dừng lại, vì vậy có những người lính dưới lòng đất, nhưng có vẻ như họ đang giết thời gian hơn là tích cực tìm kiếm.

Mặc dù không hoàn toàn là một thành phố ngàm, người ta phỏng đoán rằng lực lượng quân sự của Lô đài Ma Vương có thể sống ở đây hơn là ở doanh trại bên ngoài.

Đó là cách nó rất lớn.

Sau khoảng thời gian tưởng chừng như đi xuống vô tận, cuối cùng chúng tôi cũng đến được tầng hầm thứ năm, và cầu thang tròn kết thúc.

"Trèo ngược trở lại sẽ là một việc vất."

Charlotte thở dài, dường như kiệt sức vì vừa đi xuống. Tất nhiên, Tana và tôi không hề bối rối.

Tầng năm được chiếu sáng ở đây và ở đó, và có những thanh sắt.

"Đây là... nhà tù sao?"

Charlotte liếc nhìn những song sắt và khoảng trống bên ngoài chúng. Saviolin Tana nhìn vào bản đồ và lắc đầu.

"Có vẻ như đó là nơi sinh sản của ma thú, không phải nhà tù."

Một không gian để nuôi dưỡng những con ma thú. Charlotte lặng lẽ gật đầu khi nghe điều đó.

"Đó là lý do tại sao các kích cỡ khác nhau rất nhiều."

"Điều đó sẽ đúng."

"Và những con ma thú ở đây...?"

"Hầu hết đã được triển khai trong cuộc bao vây, và những con còn lại đã được xử lý."

"Ta hiểu rồi."

Tôi nhớ lại đám rước tù nhân mà tôi đã thấy khi rời Lâu đài Ma Vương.

Vô số tù nhân quỷ, bao gồm cả Goblin đã phá vỡ xiềng xích của nó và xông tới để giúp tôi trốn thoát.

Đó không phải là một kỷ niệm dễ chịu. Vô số tù nhân quỷ đó đã mất ý chí chiến đấu sau cái chết của Ma vương, và cuối cùng, họ đặt tất cả hy vọng vào tôi, Ma vương cuối cùng của họ, và chết.

Tôi đang dàn dựng một thứ hoàn toàn không liên quan đến hy vọng của những con quỷ đó.

Tôi tin rằng đó là điều đúng đắn để làm.

Tôi đã phản bội Charlotte và ở quy mô nhỏ hơn là Sarkegar, và ở quy mô lớn hơn, tôi sẽ phản bội Darklands.

Chúng tôi đi ngang qua khu chăn nuôi ma thú trên tầng năm, và Saviolin Tana dẫn chúng tôi đến một căn phòng nhỏ có chấn song sắt ở cuối khu vực.

Một căn phòng nhỏ giống như một nhà tù hơn là một nơi sinh sản.

"Đây là..."

"Phải, lối vào mê cung."

Một cánh cửa bí mật được phát hiện gần đây.

Xuyên qua bức tường đá mở ra, một cầu thang tròn khác đi xuống.

Không giống như Lâu đài Ma Vương hoành tráng, chiều cao của cầu thang đi xuống chỉ hơn ba mét và chiều rộng của nó cho phép khoảng bốn người đi qua.

Cầu thang tròn mà chúng tôi đã đi xuống có lan can và mở ra ở mọi phía, cho phép chúng tôi nhìn xuống không gian dưới lòng đất. Tuy nhiên, cầu thang tròn trước mặt chúng tôi bây giờ được bao bọc bởi những bức tường đá ở tất cả các phía.

Đó là một cầu thang dẫn đến một điểm đến không xác định và không có điểm kết thúc.

Bức tường của cầu thang tròn được thắp sáng bởi những ngọn đèn ma thuật, tạo ra ánh sáng nhợt nhạt trên các bậc thang.

"Điện hạ, thần có nên đi xuống trước kiểm tra..."

"Chúng ta có thể bị lạc."

Saviolin Tana dường như muốn dẫn đầu và kiểm tra nguy hiểm trước, nhưng Charlotte không cho phép điều đó.

"Nếu chúng ta bị lạc, lạc cùng nhau sẽ ít đáng sợ hơn."

Mặc dù cái chết có thể tốt hơn, nhưng nỗi sợ hãi không hề vắng mặt. Charlotte run rẩy khi nói.

Cả ba chúng tôi bước những bước đầu tiên lên cầu thang xoắn ốc dẫn vào mê cung.

Nếu nơi này không phải là nơi tôi mong đợi, và nó chỉ là một mê cung, thì chúng tôi sẽ sẵn sàng lao mình vào nguy hiểm.

Chúng tôi mới đi xuống được vài bước thì Saviolin Tana kinh ngạc lắm lắm.

"Lối vào đã..."

Mặc dù cầu thang xoắn ốc tiếp tục đi xuống, nhưng một lối đi đã mở ra ở bên phải chúng tôi.

Vì chúng tôi mới ở tầng năm, nên nơi này phải là tầng thứ sáu.

Hành lang mở ra không đặc biệt rộng. Trời cũng không quá tối nhờ những chiếc đèn ma thuật được đặt cách nhau đều đặn.

Và ở cuối hành lang, có một cánh cửa đơn độc.

Tuy nhiên, chúng tôi ngần ngại bước vào hành lang thẳng.

Cầu thang vẫn chưa kết thúc.

Chúng tôi có thể tiếp tục đi xuống, hoặc đi vào hành lang và chính thức dần thân vào mê cung.

Chúng tôi có thể mất hàng giờ để đi xuống, nhưng khi bắt đầu đi lên, chúng tôi sẽ quay trở lại chuồng thú nhỏ trên tầng năm mà chúng tôi vừa rời đi.

Chúng tôi không thể chắc chắn nếu có một cái gì đó ở hành lang tiếp theo hoặc đằng sau cánh cửa ở cuối hành lang.

Bước vào mê cung có nghĩa là chúng ta sẽ không thể quay lại.

Vì ngay cả những pháp sư đóng quân cũng không biết về Ma thuật trong mê cung, nên mang theo một người cũng chẳng thay đổi được gì.

“Có nên vào đây không...?”

Saviolin Tana cũng không thể dễ dàng đưa ra quyết định. Nếu chúng tôi lựa chọn sai, chúng tôi có thể không thể quay trở lại.

Charlotte nhìn chằm chằm vào cánh cửa ở cuối hành lang thẳng và thì thầm.

"Cánh cửa đó, nó trông hấp dẫn đến mức nó thực sự gây khó chịu."

"Tôi cũng cảm thấy như vậy."

Cánh cửa ở cuối hành lang.

Đi về phía cánh cửa đó để mở nó, có cảm giác như chúng tôi sẽ kích hoạt một loại bẫy nào đó. Cánh cửa được đặt quá rõ ràng, khiến chúng tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc xem xét khả năng đó.

Charlotte cân nhắc.

"Chúng ta đã đi xa đến mức này... Chúng ta không thể không kiểm tra nó."

Mặc dù nó có vẻ giống như một cái bẫy rõ ràng, nhưng chúng tôi không thể bỏ mặc nó mà không khám phá.

Charlotte bước vào trước, Saviolin Tana và tôi theo sau cô ấy.

Bên trong mê cung không khác nhiều so với những gì chúng tôi mong đợi. Chúng tôi đã nghĩ rằng cảnh quan sẽ đột ngột thay đổi, hoặc lối ra sẽ biến mất.

"Bởi vì không có gì xảy ra, nó thậm chí còn đáng sợ hơn."

"ĐÚNG VẬY."

Nhìn lại, lối vào chúng tôi đã đi qua vẫn còn đó, và không có sự cố về cảnh quan thay đổi đột ngột hay nhóm tách ra.

"Tuy nhiên, chúng ta hãy tiến hành một cách thận trọng."

Saviolin Tana lấy một cuộn giấy từ đồ đạc của cô ấy.

Có vẻ như cô ấy không mang theo pháp sư vì cô ấy đã có một vật phẩm có thể thay thế vai trò của pháp sư.

"Đó là một Ma pháp phát hiện bẫy."

*Loé!

Một luồng sáng phát ra từ cuộn giấy.

"Có vẻ như nó không phát hiện ra bất kỳ cạm bẫy ma thuật nào, nhưng... dù sao thì chúng ta hãy thận trọng."

Mặc dù không có bẫy ma thuật nào được phát hiện, nhưng vẫn có thể có bẫy vật lý.

Nếu Ma pháp phát hiện có thể lọc ra tất cả các bẫy, thì sẽ không có bất kỳ pháp sư nào trở thành nạn nhân của bẫy.

Ngay sau đó, cơ thể của Saviolin Tana được bao phủ bởi năng lượng ma thuật màu xanh lam.

"Giữ khoảng cách và đi theo tôi."

"Được rồi."

Cho dù cô ấy có tăng cường các giác quan của mình hay không, cô ấy nhìn xung quanh và từ từ tiến về phía trước. Cô ấy có khả năng có thể phản ứng với bất kỳ bầy vật lý nào trước khi chúng được kích hoạt.

Cô bước những bước cẩn thận, tập trung vào tường, sàn nhà và âm thanh khi cô bước đi.

Hành lang không dài lắm, nhưng vì chúng tôi thận trọng tiến từng bước một nên thời gian trôi qua rất chậm.

"Tôi không thể biết là không có bầy hay chúng ta đã rơi vào bầy rồi."

Chúng tôi đi đến cuối hành lang mà không cảm thấy có dấu hiệu của bầy. Lối vào mà chúng tôi đi qua vẫn ở phía sau, dường như sẵn sàng để chúng tôi rời đi bất cứ khi nào chúng tôi muốn.

Charlotte nhìn cánh cửa gỗ trước mặt chúng tôi với vẻ mặt nghiêm nghị.

"Cánh cửa này có thể là điểm khởi đầu thực sự của mê cung."

Đó là một cánh cửa bình thường không có bất kỳ đặc điểm nổi bật nào.

Charlotte có đúng không khi mê cung thực sự bắt đầu từ cánh cửa này?

Charlotte đặt tay lên nắm cửa.

"Điện hạ, thần có thể..."

"Không, ta sẽ làm."

Charlotte cúi đầu trước lời nói của Saviolin Tana, như thể sẵn sàng đối mặt với bất cứ điều gì ở sau cánh cửa.

Với một tiếng cọt kẹt, Charlotte mở cửa.

Giả định của chúng tôi rằng mê cung bắt đầu bây giờ là sai.

"...Huh?"

"Hửm?"

"...Cái gì?"

Khi chúng tôi mở cửa, có một không gian rộng mở.

Nó không thể được gọi là một mê cung, bất kể bạn nhìn nó như thế nào.

Một không gian khó có thể gọi là mê cung.

Một ánh sáng ma thuật khổng lồ chiếu sáng trần của khu vực hang động. Chúng tôi thận trọng di chuyển về phía trước vào không gian.

Một khu vực rộng mở như vậy không thể được gọi là mê cung.

"Đây là nơi nào...?"

Charlotte làm bầm khi nhìn quanh. Không gian không trống.

Ở một bên của khu vực rộng lớn, có một vòng tròn ma thuật được vẽ trên sàn như thể nó vẫn chưa hoàn thành.

Ở một góc, có những giá treo vũ khí với giáo, kiếm, cung và chùy treo trên đó. Gần đó, có một vài hình nộm đang huấn luyện.

"Tôi chưa bao giờ nghe nói về việc tiếp cận một không gian như thế này trước đây."

Nó không chỉ là một không gian trống rỗng.

Có những lối đi dẫn đến những nơi khác nhau từ khu vực mở hình tròn.

Khi chúng tôi nhìn kỹ hơn, không có cửa và bên trong có thể nhìn thấy rõ ràng.

Tôi đã có một ý tưởng về những gì đã xảy ra.

Chúng tôi đã không bước vào một mê cung.

Thay vào đó, chúng tôi được chuyển thẳng đến một không gian bí mật mà không cần đi qua mê cung. Cho dù nó có phản ứng với tôi hay Charlotte thì rõ ràng là đã có chuyện gì đó xảy ra.

Ngay từ đầu đã không có lối ra khỏi mê cung và chỉ có Archdemon mới có thể trực tiếp đến nơi này chứ không phải mê cung.

Các lối đi trong khu vực mở dẫn đến các phòng, mỗi phòng phục vụ các mục đích khác nhau.

Chúng tôi di chuyển chậm rãi, kiểm tra từng phòng một.

- Một nơi trông giống như một phòng ngủ.
- Một nơi trông giống như một nhà bếp.
- Thư viện.
- Một kho vũ khí.
- Một căn phòng chứa vô số độc dược bí ẩn.
- Một khu vực canh tác để trồng cây.
- Kho chứa hóa chất.
- Kho lương thực khổng lồ.

"Đây là nơi nào...?"

Charlotte và Saviolin Turner dường như không biết gì về ý nghĩa của nơi này.

Tuy nhiên.

Tôi có cảm giác mình biết nơi này là gì.

Đó là một boong-ke.

Cuối cùng, câu hỏi của tôi đã được trả lời.

Trước khi tôi chiếm lấy cơ thể của Valier, chắc hẳn anh ta đang trên đường đến đây.

Trong tác phẩm gốc, mê cung này vẫn chưa được hoàng tộc biết đến do quyết định đơn phương của chỉ huy.

Không, nó sẽ không thành vấn đề ngay cả khi Hoàng tộc biết.

Nó không phải là một mê cung ở nơi đầu tiên.

Cho dù nó phản ứng với Charlotte hay tôi, không ai có thể đến nơi này nếu không có Archdemon. Chẳng mấy chốc, boongke này sẽ được an toàn. Tất cả các cơ sở mà chúng tôi đã xem xét cho đến nay đã sụp đổ. Trong nguyên tác, nếu Valier đã đến đây. Trong Chiến Tranh Nhân Ma. —Valier Junior. Sẽ không chết.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading